

1904. JULIUS HÓNAP

ERDÉSZETI LAPOK

XLII. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

VII. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hónap 15-én.

Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes ártért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz., II. em.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek.

(Telefon: 37—22.)

Az erdőtörvény jubileuma.

A mindennapi élet egyhangu zakatolása közben a magyar erdőgazdák közül talán kevesen vettek tudomást arról a mindenesetre nevezetes évfordulóról, a mely mult hó 11-ét oly nappá avatta, a melynek jelentőségéről, a mindennapi munkát néhány perczre félretéve, elmélkedni bizonyára érdemes. F. é. junius hó 11-én volt ugyanis 25 éve annak, hogy az 1879. évi XXXI. t. cz., az erdő-törvény ő felsége a király által szentesítettén, törvényerőre emelkedett, a mivel a hazai erdőgazdaság eddigi történetének egyik szomorú emlékű korszaka lezárult s a magyar erdőgazdák egy jobb jövő reményével eltelve foghattak új alapon munkához.

Az Országos Erdészeti Egyesület mindjárt megalakulása után 1867-ben legsürgősebb feladatai közé sorozta, hogy a Gazdasági Egyesülettel karöltve a kormány elé az erdő-

törvénynek egy tervezetét terjeszszé, de 12 évnek kellett még eltelnie, amíg hosszas tárgyalások után törvénynyé vált e tervezet s a míg a folyton tartó meggondolatlan erdőpusztítás és annak itt is, ott is érezhetővé váló káros következményei végre a közvéleményben is megérlelték azt a tudatot, hogy az addigi állapotokon törvényhozási úton feltétlenül segíteni kell.

S valóban az erdőtörvény jelentőségét a maga teljességében csak az foghatja fel, a ki a megalkotását megelőző két évtized végzetes erdőpusztításainak szemtanuja volt avagy legalább is az akkori kor irodalmát átkutatta és a hazai erdőkben járva, a régi rendszertelen gazdálkodás beszédes nyomait felismerte. Tömérdek erdőrongálásnak, gyorsított kihasználásnak és újraerdősítési mulasztásnak vetett az erdőtörvény véget, a melyek ha tovább folynak, ma fakülkereskedelmi mérlegünk talán már régen passzív volna, kopáraink, vizmosásos területeink még sokkalta kiterjedtebbek, folyóink tavaszi áradásai végzetesebbek volnának és hegyvidéki népünk, a melyet jórészt az erdőgazdaság és faipar lát el munkával és keresettel, még sokkalta nagyobb mértékben nyulna a vándorbothoz, mint — sajnos — most is teszi, mert a magyar erdő akkor úgy magán, mint közgazdasági hivatásának betöltésében meg volna bénítva.

Visszaemlékezve a magyar erdészeti e nagy napjaira, a melyeken annak mai fundamentuma, az erdőtörvény létesült, hálával kell felemlitenünk azokat, a kik a hazai erdőgazdaság ez alapját lerakták, az akkori kormány, a törvényhozás tagjait, különöbben azonban azokat, a kik a törvény létesülését úgy társadalmi, mint hivatalos téren fáradhatlan buzgalommal elősegítették és a felmerülő akadályokat szilárd akarattal és kitartással le tudták küzdeni: gróf Tisza Lajost, az Országos Erdészeti Egyesület nagy-

érdemü elnökét, boldogemlékü Wagner Károlyt és Bedő Albertet.

25 év telt el azóta. Az erdőtörvény üdvös hatása alatt a hazai erdőgazdaság megszilárdult s ha az, a ki nem a multtal összehasonlítva, hanem abszolút álláspontra helyezkedve itéli meg erdészetünk mai állapotát, ma is még sok tennivalót talál, sok hiányt fedez fel, az ne feledje el, hogy 25 év aránylag rövid idő az erdő életében, kivált ha régi mulasztások jóvátételéről van szó, és ne feledje, hogy nem tisztán a törvényes intézkedéseken mulik valamely gazdasági ág fellendülése. Ehhez sok más is kell, a mi esetünkben nevezetesen a kellő gazdasági ismeretek a birtokosok részéről, helyes kereskedelmi és közlekedésügyi politika stb.

Az erdőtörvény *szellemét*, a benne letéteményezett, akkor és ma egyaránt helyes alapelveket tehát nem szabad okolnunk, ha erdészetünk még ma sem áll eszményi magas fokon, de igenis főleg nekik köszönhetjük azt a tagadhatatlanul óriási haladást, a mely a multtal szemben tapasztalható és elfogulatlan ítélet mellett kétségbe nem vonható.

A midőn tehát ma itt is, ott is felhangzik az erdőtörvény revíziójának szükségessége, sőt legujabban illetékes kormánykörök is hangoztatják ebbeli szándékukat, akkor azon, a kormány bölcsességébe vetett bizalmunkból fakadó reményünknek kell kifejezést adni, hogy ez a revízió egyes részletek módosítására fog szoritkozni, míg ellenben a 25 év előtt szilárdan és bölcs megfontoltsággal lerakott alapok érintetlenek maradnak, sőt egy-más tekintetben még meg fognak szilárdíttatni!

